

[Christmas Møller.]

Til Landbrugsministeren skal jeg sige, at den Sondring, han gjorde mellem de større og mindre Landbrugeres Stilling under den Prisdudvikling, der har været, selvtølgelig i ganske enkelte Tilfælde kan være rigtig, fordi Kornpriserne har været stigende, saaledes som Landbrugsministeren nævnte. Men Landbrugsministeren vil aldeles ikke modsige mig, naar jeg siger, at man i overmaade mange Tilfælde i de større Landbrug fodrer Kornet op, saaledes at den Fordel, der skulde være ved den større Kornpris, aldeles ikke er kommet ind.

Til den højtærede Socialminister skal jeg sige, at jeg forstaar meget vel, at i det Øjeblik Ministeriet ønsker, man skal have en samlet Ordning, og i det Øjeblik, jeg accepterer den Betragtning og just siger, at man maa tage Stilling til alle de fire Spørgsmaal, jeg nævnte, saa at sige under eet, da maa naturligvis ogsaa Krisehjælpen til Landbruget forlænges, som er det ene Punkt, og det Punkt Arbejdsløsheden gaa med der ind under. Og den højtærede Socialminister maa have overhørt, at jeg henviste til de Betragtninger, jeg fremsatte ved første Behandling om det Forslag angaaende midlertidige Arbejdsløshedsunderstøttelser, som ligger til Behandling i Folketinget.

Jeg har dernæst et Par enkelte Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal. Det ærede Medlem protesterede imod, at Valutaordningen af 1932 i særlig Grad var hans Værk, og mente, at det ikke var særlig heldigt, naar man talte om, hvad der var sket ved Partiformændenes Møde o. s. v. Det har jeg heller ikke gjort. Jeg har ganske simpelt refereret, hvad der er offentlige Kendsgeminger, nemlig at Venstre, de Radikale og Socialdemokraterne efter Partiformændenes Møde hos Udenrigsministeren gik med til en Ordning, nemlig den, som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal et Par Dage i Forvejen havde slaæet til Lyd for; det er det, jeg har hævdet, intet som helst andet, og dette blev offentligt meddelt, og at vor Stilling var en anden. Derfor har jeg ogsaa Lov at sige, at den Valutaattestordning, der er skabt, i særlig Grad er skabt paa det ærede Medlems Initiativ.

Naar det ærede Medlem saa gaar videre

og siger: ja, det kan maaske være meget godt, men man har ikke her i Landet fulgt den engelske Politik, og det ærede Medlem endvidere — meget morsomt, i alt Fald meget tilfredsstillende for mig, naar jeg ser paa, hvorledes det gik det engelske Højre ved sidste Valg — sammenlignede mig med Baldwin, vil jeg sige til det ærede Medlem, at jeg kan heller ikke have saa forfærdelig meget imod, om Udviklingen skulde medføre en lignende Skæbne — men tænk om det ærede Medlem skulde sammenlignes med Lloyd George; hans Parti bestaar, som bekendt nu af følgende fire Familiemedlemmer, Faderen, Sønnen, Datteren og Svigersønnen.

Men dernæst sagde det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, at man kunde aldrig have sagt noget godt her i Rigsdagen, uden at de Konservative, og da specielt jeg, kom og sagde, at vi havde sagt det i Forvejen. Ja, jeg har sagt, at med Hensyn til Krisen har vi sagt tidligere til end det ærede Medlem og hans Parti. I Oktober 1930, da det ærede Medlem Hr. N. Neergaard talte, var det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal ude at rejse, og Maaneder i Forvejen, i April 1930, havde vi fra konservativt Hold sagt til.

Og naar det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal siger, at vi ogsaa har talt om Tilpasning og om Nedskaering, at jeg har talt om, at to Prisniveauer, nemlig det for Indtægter og det for Udgifter, maatte nærme sig hinanden, ja, saa er det fuldkommen rigtigt, det har jeg naturligvis, det vil jeg blive ved med at gøre, og det gjorde jeg ogsaa i Dag. Men jeg har altid tilføjet, at Spareforanstaltninger kan ikke klare det hele; og derfor havde jeg ogsaa Lov til at gøre Statens Udgifter op overfor dens Indtægter paa den Maade, som jeg gjorde det i disse 4 Poster, hvorved jeg udtrykkelig tog Forbehold med Hensyn til en Række Enkeltheder, men hvor jeg alligevel sagde, at Problemet, som man ikke kommer udenom, det er, om man paa to afgørende Konti vil spare de væsentlige Beløb, eller om man ikke vil det.

Jeg siger deroverfor, at jeg foretrækker den indirekte Beskatnings Vej, saaledes som vi har peget paa den her i Dag. Og hvis det ærede Medlem vil sige til mig, at han har svaret mig, saa vil jeg sige til det ærede Medlem: Ja, det kan jeg ogsaa godt